

„První překročení rovníku na africkém kontinentě prý musíme vykonat pěšky.“

„Pěšky překročit rovník?“ nadchl se Tim. „Jé, to chci! Jednou nohou budu stát na severní polokouli, druhou nohou na jižní polokouli. Bezva, bude legrace!“

„No, nevím,“ vzdychla Alfa. „A pozor, to ještě není všechno. Musíme po rovníku ujít deset kilometrů, a přitom se od něj nesmíme ani na chvíličku odchýlit víc než tisíc metrů.“

„Takže jen jeden kilák,“ utrousil Hardy. „Pohodička, to se snad dá uhlídat. Pokud teda funguje GPS signál.“

„A deset kilometrů není žádná túra. Zvládli jsme i delší,“ mávl Jonáš rukou.

„Ale na rovníku?“ vložila se do hovoru Mariana. „Horko, hrozí úpal, dehydratace... a těch potvor všude kolem...“

„Záleželo by, který úsek rovníku bychom měli projít,“ mumlal Tim při pohledu do mapy.

„Ještě něco by po nás chtěli?“ otázala se Mariana, které se to pořád nezdálo.

„Pak už se tu jen píše, že po pochodu podél rovníku by skupina byla přemístěna do kráteru Ngorongoro a tam...“

„Počkej! Fakt do Ngorongoro?“ vyletěl Jonáš. „To je sen! Ne, to je top sen! Lidi, tam já musím! Jedeme, balíme... to je... to je neskutečný!“

„Ty ses nám nějak rozvášnil,“ utahoval si Hardy z kamaráda. „Jestli jsem dobře slyšel, Alfa říkala, že se jedná o kráter. Toužíš snad, aby tě spustili do sopky? Já mám teda jiný představy o budoucnosti.“

„Hardy, tenhle kráter vznikl asi před dvěma miliony let. Kdysi to byla sopka vysoká jako Kilimandžáro...“

„To je nejvyšší hora Afriky,“ skočil mu do řeči Tim.

„Jo. Ale pak se vrchol při výbuchu propadl a vznikla obrovská kaldera.“

„Kaldera je kráter, jehož stěny a dno se při sopečné erupci zhroutily,“ doplnil Tim důležitě.

„Vždyť to říkám, ne?“ odsekl Jonáš, ale vzápětí zaníceně pokračoval: „Ngorongoro je největší nezatopená kaldera na světě. Dneska je to ráj zvířat. Je jich tam třicet tisíc! Žijou tu lvi, levharti, sloni, zebry, hroši, nosorožci... skoro všechno, na co si vzpomeneš.“

„Žirafy,“ přidala Alfa.

„Uf, ty zrovna ne,“ přiznal Jonáš nerad. „Nebo jen výjimečně. Je tam pro ně nepřístupný terén. Ale jinak... vážně ráj. Masajové tomu místu říkají Dar života.“

„A viděli bychom i lvíčata?“ dala se Beta strhnout Jonášovým nadšením.

„Že váháš, v Ngorongoro je největší koncentrace lvů na světě.“

„No, potěš,“ zvedla oči ke stropu Mariana, která si hned začala představovat, jak se jejich skupinka brání útoku lví